

РЕШЕНИЕ

№ 1708

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13624** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на И. Д. Г. срещу Решение от 17.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав, постановено по НАХД № 12162/2018г.

Според касатора въззивното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби, тъй като според него наказващият орган незаконосъобразно е наложил наказание имуществена санкция на физическо лице. Иска се отмяна на решението на СРС, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът СДВР отдел „Пътна Полиция“ не взима отношение към жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, V-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 18-4332-008680/22.05.2018г., издадено от началник

група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на касатора е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 400лв, на основание чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането.

С касираното решение, предмет на настоящето производство, първоинстанционният съд е потвърдил наказателното постановление, мотивирайки се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че нарушението и неговия извършител са безспорно установени.

За да постанови своя акт, СРС е установил правилно фактите по делото, които се споделят и от настоящата инстанция, което не налага тяхното преповтаряне.

Въпреки безспорното установяване на факта на извършено административно нарушение, касационната инстанция констатира, че в хода на административно наказателното производство при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на материалния закон, довело до неговата незаконосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл.13 от ЗАНН за извършено административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН се предвиждат и налагат следните по вид административни наказания: обществено порицание; глоба; временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. Така предвидените административни наказания могат да се налагат единствено по отношение на физически лица, доколкото съгласно чл.24, ал.1 от ЗАНН, административно наказателната отговорност е лична, а чл.6 от ЗАНН предвижда като елемент от състава на всяко административно нарушение и наличието на вина. За да не бъде изключена възможността за ангажиране отговорността на юридически лица и едноличните търговци за извършени от тях нарушения на произтичащи от нормативен акт задължения, законодателят е предвидил в чл.83, ал.1 от ЗАНН възможността при неизпълнение от страна на посочените субекти да се налага имуществена санкция, при това само в случаите предвидени в съответния нормативен акт. Имуществената санкция е отделен правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Съгласно чл.83, ал.1 от ЗАНН в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Видно е, че законодателят прави ясно разграничение между глобата и имуществената санкция като правни термини и правни институти доколкото същите са самостоятелно регламентирани и въведени с различни нормативни разпоредби. Имуществената санкция не е сред административните наказания, визирани в чл.13 от ЗАНН, които се налагат за административни нарушения, за които административно наказателна отговорност могат да носят само физически, но не и юридически лица.

В настоящия случай, субект на нарушението е физическо лице, за което законодателят е предвидил наказание „глоба“. Видно от процесното НП, на И. Д. Г. е наложено наказание „имуществена санкция“, каквото не е предвидена за физическо лице. По този начин е допуснато съществено нарушение на материалния закон, тъй като субект на административно наказателна отговорност е физическо лице и следва по аргумент от чл.13 от ЗАНН, и в съответствие с принципа на законоустановеност на наказанието,

наложеното такова по вид да бъде “глоба”.

Налагането на непредвиденото в закона наказание за физическо лице „имуществена санкция“ е било основание първоинстанционния съд да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно. Като не е сторил това, а го е изменил в санкционната му част, районния съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен и вместо него да се постанови друг по съществото на делото, с който наказателното постановление да бъде отменено.

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.1 от АПК във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав, постановено по НАХД № 12162/2018г. и вместо него ПОСТАНОВИ :

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-4332-008680/22.05.2018г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: